Ayşe Günaysu: Alfortville, sıcak bir buluşma ve Ekmekçiyan'ın kardeşi

Posted on 07/08/2014

Paris'in Ermeni nüfusunun yoğun olduğu banliyölerden biri Alfortville. Avrupa Ermeni Konseyi'nin (ACE) düzenlediği 2015'e Doğru Perspektifler konulu bir toplantının davetlisiyim. Paris'teki Boğos Nubar Paşa Kütüphanesi'nde bir çalışma yürütmekte olan, Münih Ludwig Maximilian Üniversitesi'nden Yrd. Doç. Dr. Talin Suciyan'la birlikte kürsüdeyiz. Karşımızda, (ACE'nin) gençlik örgütünün küçük toplantı salonunu dolduran her yaştan meraklı bir dinleyici topluluğu.

Benden soykırımın 100. yılına doğru Türkiye'de nasıl bir ortam olduğunu ve ne gibi hazırlıklar yapıldığını anlatmamı bekliyorlar. Genel duruma ilişkin gözlemlerimden sonra İHD'nin "Soykırımın 100. Yılına Doğru İnkara Son" kampanyasını kısaca özetliyorum. "Ama, Türkiye'de İHD ile birlikte diğer soykırım ve inkar karşıtları tarafından ne gibi ortak çalışmalar yürütüldüğünü soruyorsanız, bana durum pek parlak gibi görünmüyor," diyorum. "Çeşitli çevreler tarafından yürütülen hazırlıklar birbirinden kopuk. İki yıl önce başlayan koordinasyon toplantılarının devamı gelemedi. Geçen yıl uluslararası ölçekte başka bir toplantılar ve görüşmeler dizisi başladı, ama o da kapsayıcı ortak bir girişim olarak varlığını sürdüremedi. 24 Nisan 2015'e aylar kala kurumlar ve çevreler arasında şu an sessizlik hakim. İHD dışında çalışmalar olduğunu tahmin ediyorum, ama aramızda iletişim yok."

Karşımdaki yüzlerde gördüğüm gerçek bir düş kırıklığı. Sivil toplumun giderek yoğunluğu artan çalışmalarını, bu alanda gözlemlenen gelişmeleri aktararak hayal kırıklığını dağıtmaya çalışıyorum.

Talin Suciyan ise 100. yıla doğru uluslararası alanda gözlemlediği genel tabloyu anlatıyor.

Avrupa'da ve hatta ABD'de 100. yıla yönelik projelerin uzlaşma/barışma perspektifinden yola çıktığını, bir günlük konferanslarla, konserlerle herkesin üzerine düşeni yapacağı hissinin yaratıldığını, 100. yıl ve sonrasına yönelik uzun vadeli planlar konusunda bir belirsizlik olduğunu söylüyor. "Böyle bir yaklaşım, Ermenilerin halihazırda yaşamakta oldukları ülkelerin hükümetlerinden talepte bulunma haklarını da görünmez kılıyor. Üstelik Avrupa ya da ABD, Ermeni Soykırımı'nın muhatap devletleri olarak Ermenistan ve Türkiye'yi işaret ediyor. Kendi ülkelerinde yaşayan Ermenileri bir kenara koyup, Türkiye ile Ermenistan arasındaki 'diyalog'u desteklemekle yetinince üzerlerine düşeni yapmış oldukları kanaati uyanıyor" diye devam ediyor. "Avrupa ülkelerinin sağ kalan Ermenilere bir borcu var. Bu borç ancak Ermenilerin yasal, kurumsal ve entelektüel ihtiyaçlarının karşılanması, bunlar için alanların açılması ve bu alanların desteklenmesi ile mümkündür – ki bu yönde bir irade hali hazırda gözükmüyor. Örneğin 1915'de Osmanlı'da önemli bir varlık gösteren Almanların bugün dahi üniversitelerinde kurumsallaşmış Ermeni Çalışmaları kürsüleri yok. Ermeni tarihi üzerine çalışanlar için Avrupa'da bir akademik kariyer neredeyse imkansız. Ayrıca, ABD'deki Ermeni organizasyonları ile Avrupa'dakiler arasında gerek 2015, gerekse ilerisi için ortak vizyon geliştirme perspektifi yok."

Salonda, olumlu gelişmeler duymaya ihtiyacı olanlar mutsuz, gerçeği duymak isteyenler aradığını bulmuş görünüyor.

Söyleşinin ardından sıcak kucaklaşmalar ve gruplar halinde sohbetler geliyor. Bir ara kalabalığın arasından esmer, orta yaşlara daha yeni adım atmakta olan, uzun boylu, kara kaş, kara göz bir genç adam çıkıyor karşıma. Kırık bir Türkçe konuşuyor. Levon Ekmekçiyan'ın en küçük kardeşiyim, diyor. Söyleşinin duyurusu eline geçince mutlaka gelip görüşmek istemiş. Hem ilk kez cenazelerine sahip çıkma isteklerini ilettikleri kişiyle tanışmak, hem de Avukat Eren Keskin'in takip ettiği, Levon'un cenazesinin Fransa'ya nakil işlemleriyle ilgili bilgi almak istiyormuş. Gülümsemeyen, biraz gergin yüzüne baktığımda, Türkiyeli sosyalistlerin yakın zamana kadar 12 Eylül'de idam edilenler arasında adını anmadığı, cunta tarafından bir çırpıda idam cezası infaz edilen, fotoğraflarından tanıdığım

Levon Ekmekçiyan'ın yüzünü görüyorum. Bana öylece, sessiz, sitemsiz bakıyor.

Kaynak: Özgür Gündem